

Visoki trgovački sud

po

Trgovački sud u Zagrebu
Amruševa 2/II, 10 000 Zagreb

Na posl. br.: St-212/1998

Dužnik: Stečajna masa iza GRIJANJE d.d. Zagreb, Vlačka 75/a, MBS: 080001041

Stečajni upravitelj: Daniel Deković, Novačka 329., 10040 Zagreb, OIB: 76292704973

Radi: Žalba protiv rješenja

**U Zagrebu,
dana 09. ožujka 2021. godine**

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu donesenim pod posl. br. St-212/1998-23 odbijen je prijedlog stečajnog upravitelja za određivanjem nagrade. Stečajni upravitelj u otvorenom roku podnosi naslovljenom sudu

ŽALBU

PROTIV RJEŠENJA

zbog

- bitne povrede parničnog postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešno primjenjenog materijalnog prava

Pobijanjem rješenjem Trgovački sud u Zagrebu je odbio odrediti nagradu stečajnom upravitelju za poslove koje je obavio u ovome stečajnom postupku.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 29. listopada 2019. godine razriješen je stečajni upravitelj Božidar Pripic i za novog stečajnog upravitelja automatskim odabirom imenovan je Daniel Deković. Iz predmetnog rješenja proizlazi da je nad dužnikom zaključen stečajni postupak dana 21. prosinca 2006. godine.

Sud je imenovao novog stečajnog upravitelja jer je dotadašnji stečajni upravitelj preminuo, a gđa Badanjak Blaženka, je svojim podneskom zatražila od suda izdavanje brisovonog očitovanja za

upisano založno pravo na nekretnini upisanoj u zk.ul. 539. k.o. Oštarije a sve upisano u zemljišno knjižni odjel Općinskog suda u Ogulinu.

Nakon obustave i zaključenja stečajnog postupka saznalo se je da postoji upisano založno pravo, dakle potencijalna imovina, koja nije unovčena tijekom stečajnog postupka.

Stečajni upravitelj Daniel Deković nije bio stečajni upravitelj u stečajnom postupku koji se je vodio nad dužnikom Grijanje d.d. već me je sud imenovao stečajnim upraviteljem stečajne mase iza Grijanje d.d. kako bi se naplatila tražbina osigurana zalogom na nekretnini. Potrebno je istaći da u ovome stečajnom postupku nije pronađen spis na Trgovačkom sudu u Zagrebu, stečajna sutkinja je otišla u mirovinu a svi stečajni upravitelji koji su vodili ovaj postupak su preminuli. Dakle, dokumentacija o vođenom stečajnom postupku nije pronađena.

Stečajni upravitelj je održao više sastanaka sa gđinom. Silvio Badanjak, sinom gore spomenute gđe. Badanjak. O održanim sastancima sam zastavio zapisnik i dostavio ga sudu u spis. Na predmetnoj nekretnini je založno pravo bilo upisano 1985. godine, dakle prije više od 35. godina, a potraživanje je bilo iskazano u jugoslavenskim dinarima. U takvoj situaciji stečajni upravitelj je morao utvrditi visinu tražbine. S obzirom da u postupku nema nikakvih sredstava predložio sam gđinu. Badanjaku da angažira ovlaštenog sudskog vještaka za financije o vlastitom trošku kako bi se utvrdila visina potraživanja. Iz provedenog vještačenja proizlazi da potraživanja nema jer je uslijed denominacije i devalvacije jugoslavenskog dinara kao i promjenama valuta iz jugoslavenskih dinara u hrvatske dinare pa zatim u kune potraživanje u cijelosti obezvrijeđeno. Stečajni upravitelj je predmetno vještačenje dostavio sudu u spis zajedno sa izvješćem. S obzirom da se nije mogao pronaći spis na Trgovačkom sudu predložio sam sudu da se pozovu vjerovnici na očitovanje o provedenom vještačenju što sud, naravno, nije prihvatio.

Pošto se sud nije složio sa prijedlogom stečajnog upravitelja predložio sam nadalje da se sazove skupština vjerovnika radi davanja suglasnosti stečajnom upravitelju za izdavanje brisovnog očitovanja jer iz provedenoga vještačenja proizlazi da potraživanja zapravo nema. Pristupio sam skupštini vjerovnika koja nije bila održana jer nitko od vjerovnika nije pristupio.

S obzirom na sve navedeno naravno postavilo se je pitanje izdavanja brisovnog očitovanja. Rješenje ovoga problema nije izričito propisao Stečajnim zakonom i ovakve situacije su prema mojim saznanjima iznimno rijetke. Moje razmišljanje u tome dijelu je bilo da u takvoj situaciji, dakle kada skupština vjerovnika nije održana jer nitko nije pristupio, odluku mora umjesto skupštine vjerovnika donijeti stečajni upravitelj. Takvo rješenje u ovoj situaciji je po mome mišljenju jedino logično i životno.

Smatram da sam u tome dijelu bio u pravu i stoga je i izdano brisovno očitovanje gđi. Badanjak. Nadalje bilo je potrebno sastaviti brisovno očitovanje kao i popuniti obrazac za prijavu u zemljišnu knjigu a sve sukladno Pravilniku o obrascima u zemljišnoknjižnom postupku te proučiti dio zakona koji se odnosi na brisanje uknjižbi u zemljišnim knjigama. Dokumentacija je poslana Općinskom sudu putem e – komunikacije. Po dostavljenoj dokumentaciji Općinski sud u Karlovcu, Stalna služba u Ogulinu, Zemljišnoknjižni odjel u Ogulinu pod posl. br. Z – 12376/2020 pozvao je stečajnog upravitelja na dostavu brisovnog očitovanja u izvorniku ovjerenom po javnom bilježniku. Stečajni upravitelj je radi ovjere angažirao javnog bilježnika. Također sam Općinskom sudu dostavio i izvornik provedenoga vještačenja i drugu potrebnu dokumentaciju u spis putem pošte.

Dokaz: Uvid u spis posl. br. Z – 12376/2020 Općinskog suda u Karlovcu, Stalna služba u Ogulinu

Po završetku obavljenih poslova predložio sam sudu određivanje nagrade u ovome stečajnom postupku. U ovome stečajnom postupku bilo je potrebno završiti poslove koji očitom pogreškom

ranijih stečajnih upravitelja nisu bili okončani. Stečajni postupak je bio složen u dijelu načina na koji će se utvrditi visina tražbine dužnika kao i u načinu na koji, u situaciji kada vjerovnici nisu poznati odnosno nema odluke skupštine vjerovnika, treba izdati brisovno očitovanje.

Stoga tvrdnja suca Nikole Ribarića da je izvršio uvid u spis i utvrdio da stečajni upravitelj nije poduzeo niti jednu radnju u ovome postupku osim što je zatražio nagradu ne odgovara činjenicama kao niti stanju spisa St – 212/1998 Trgovačkog suda u Zagrebu kao niti stanju spisa Z – 12376/2020 Općinskog suda u Karlovcu, Stalna služba u Ogulinu.

Sudac Nikola Ribarić ili nije izvršio uopće uvid u spis ili zlonamjerno manipulira činjenicama. Takva zlonamjerna i gruba manipulacija predstavlja grubu povredu mojeg prava osobnosti. Ovakvim neistinitim tvrdnjama koje su ujedno i javno objavljene mene se omalovažava, vrijeđa i ponižava kao osobu. Ovakve manipulacije predstavljaju tešku povredu Ustavom, međunarodnim konvencijama i zakonom zajamčenog prava na dobar ugled i dobar glas, istovremeno prikazujući me kao osobu sumljivog morala i još sumljivijeg znanja koja ništa nije poduzela u stečajnom postupku osim što je od suda tražila nekakve novce.

U daljnjem obrazloženju svoga rješenja sud analizira odredbe Stečajnog zakona kao i Uredbe „kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima”. Analizirajući odredbe Stečajnog zakona i Uredbe sud zaključuje da Uredbom nije propisana mogućnost da se stečajnom upravitelju plaća pojedinačno obavljeni posao ili utrošeno vrijeme.

Kada bi ovakva tvrdnja suca bila točna onda se niti jednom stečajnom upravitelju ne bi mogla odrediti nagrada za poslove obavljene u prethodnom stečajnom postupku. Nadalje sudac navodi da u konkretnom slučaju stečajni upravitelj nije ispitao više od 500 tražbina vjerovnika koji je kriteriji za određivanje nagrade niti je unovčio stečajnu masu a istovremeno je bio dužan zastupati stečajnu masu jer je to moja zakonska dužnost.

Gospodine sudac i dijete u vrtiću zna da su prava i obveze dvije strane istog novčića. Zna, to vam je ona situacija kada kažete djetetu od četiri godine pospremi igračke pa ćeš gledati crtiće. E vidite to vam je pravo i obveza. Preslikano na ovaj stečajni postupak to vam znači riješi ovaj problem pa ćeš dobiti nagradu za svoj rad. Dijete u vrtiću ovo razumije.

Na kraju stečajni sudac zaključuje da je sud posebno cijenio i uzeo u obzir obujam i složenost poslova stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase te na osnovi toga donio rješenje kojim je odbio stečajnog upravitelja sa zahtjevom za određivanjem nagrade.

Obrazloženje ovoga suca je vrlo teško za pratiti jer je isto puno nelogičnosti i iracionalnih tvrdnji. Sudac je u svome obrazloženju prvo utvrdio da se po Uredbi ne mogu plaćati pojedinačni poslovi i utrošeno vrijeme da bi nakon toga utvrdio da je sud pri donošenju pobijanog rješenja posebno cijenio rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase. Oba navedena posla stečajnog upravitelja predstavljaju pojedinačne poslove za koje je potrebno utrošiti vrijeme da bi se obavili.

Prema obrazloženju ovoga suca rad stečajnog upravitelja se plaća ako je ispitivao više od 500 tražbina ili ako je unovčio stečajnu masu. Svaki drugi rad stečajnog upravitelja se ne plaća jer za to ne postoji valjda zakonska osnova? Takva tvrdnja ovoga suca je protivna Stečajnom zakonu kao i uredbi o određivanju nagrade stečajnim upraviteljima.

Ovaj stečajni postupak, a prema dodijeljenom poslovnom broju, je otvoren tijekom 1998. godine i vođen je do 2006. godine. Radi pojašnjenja ovih apsurdnih tvrdnji suca treba napisati da se tražbine u stečajnom postupku ispituju samo jednom i to na ročištu koje se zove Opće ispitno ročište. Ako se nakon obustave i zaključenja stečajnog postupka pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu sud može jednom ili više puta preotvoriti stečajni postupak, ali ne može niti ne smije ponovno ispitivati tražbine. Takvo ispitivanje tražbina je protuzakonito.

Stečajnim zakonom je propisana samo jedna situacija u kojoj se ispituju tražbine u preotvorenom stečajnom postupku. U slučaju kada je vođen skraćeni stečajni postupak koji je obustavljen i zaključen a nakon toga se pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu sud će preotvoriti stečajni postupak i pozvati vjerovnike na prijavu svojih tražbina. Samo i isključivo u tom slučaju će se ispitivati tražbine vjerovnika u preotvorenom stečajnom postupku i to iz razloga jer se u skraćenom stečajnom postupku ne ispituju tražbine.

U ovom stečajnom postupku sud je angažirao stečajnog upravitelja jer je postojalo upisano založno pravo na nekretnini koje je trebalo unovčiti. S obzirom da je to potraživanje bilo iskazano u jugoslavenskim dinarima bilo je nužno utvrditi visinu tog potraživanja. Visina takvog potraživanja može se utvrditi samo i isključivo provođenjem financijskog vještačenja. Vještak financijske struke koji je vještačio visinu ovoga potraživanja je utvrdio da potraživanje ne postoji a nije takvu činjenicu utvrđivao stečajni upravitelj. Nitko od stečajnih vjerovnika nije osporavao provedeno vještačenje niti je predlagao da se provede novo vještačenje po drugom vještaku financijske struke. Ako nema potraživanja onda se ne može niti unovčiti stečajna masa jer stečajne mase nema. To je samorazumljiva stvar. Stoga je potpuno apsurdna tvrdnja suca da je prilikom donošenja pobijanog rješenja posebno cijenio rad stečajnog upravitelja na unovčenju stečajne mase.

Člankom 94. stavkom 1. Stečajnog zakona (NN) propisano je:

„ (1) Stečajni upravitelj ima pravo na **nagradu za svoj rad** i naknadu stvarnih troškova.”

Dakle, stečajni upravitelj plaćen je za svoj rad na stečajnom predmetu. Opće je poznata i notorna činjenica da se svaki rad sastoji od jednog ili više pojedinačnih poslova za čije obavljanje je potrebno utrošiti određeno vrijeme. Popis i opis poslova koje obavlja stečajni upravitelj da bi se proveo stečajni postupak se razlikuju od predmeta do predmeta i zapravo nikada se ne svode samo i isključivo na ispitivanje tražbina ili na unovčenje imovine dužnika.

Samo u slučaju kada je stečajni upravitelj razriješen zbog neurednog obavljanja dužnosti nema pravo na nagradu za obavljeni rad. U svim ostalim slučajevima stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad.

Nagrada za rad stečajnim upraviteljima se određuje na osnovi Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/2015). Iz analize sadržaja predmetne Uredbe može se zaključiti da ista zapravo sadrži orijentacijske kriterije za određivanje nagrade stečajnim upraviteljima.

Člankom 5. stavkom 1. propisano je:

„(1) Sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.”

Dakle prilikom određivanja nagrade za rad stečajnom upravitelju sud se može voditi jednim od tri kriterija propisanim ovim člankom a to su:

- obujam i složenost poslova
- rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina
- vrijednost unovčene stečajne mase

Pri tome kriteriji za određivanje nagrade nisu propisani kumulativno već alternativno. Ja kao stečajni upravitelj ne vidim niti zapreke da sud prilikom određivanja nagrade za rad stečajnom upravitelju istu odredi primjenom jednog od propisanih kriterija ili da se prilikom određivanja nagrade uzmu u obzir dva ili tri kriterija.

U ovom stečajnom postupku nisu se ispitivale tražbine niti su se tražbine mogle ispitivati jer, kao što je već ranije i navedeno, takvo bi ispitivanje tražbina u ovom postupku bilo protuzakonito.

Financijskim vještačenjem je utvrđeno da potraživanja po upisanom zalogu nema, a po prirodi stvari ne može se naplatiti tražbina koja ne postoji.

Dakle, za određivanje nagrade stečajnom upravitelju sud je trebao primijeniti kriteriji obujma i složenosti poslova jer je nepobitna činjenica da je u ovom stečajnom postupku stečajni upravitelj obavljao poslove. O obavljenim poslovima stečajni upravitelj je i izvještavao naslovljeni sud.

Predloženi iznos nagrade u iznosu od 5.000,00 bruto prema mišljenju ovoga stečajnog upravitelja predstavlja adekvatan iznos za obavljene poslove tim više jer se nagrada treba isplatiti na teret Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka.

S obzirom na sve navedeno prvostupanjski sud je prilikom donošenja pobijanog rješenja počinio apsolutno bitnu povredu odredaba Zakona o parničnom postupku, prvenstveno čl. 354. st. 2. toč. 11. jer u razlozima pobijanog rješenja postoji proturječnost između stanja spisa i razlozima navedenim u rješenju. Pobijano rješenje proturječi samo sebi jer se u istome navodi da se poslovi koje obavlja stečajni upravitelj ne plaćaju, da bi u sljedećoj rečenici sud utvrdio da se poslovi ipak plaćaju. Činjenično stanje očito nije utvrđeno niti ga je prvostupanjski sud prilikom donošenja odluke utvrđivao iako je to bio dužan učiniti. Na sve to je i pogrešno primijenio materijalno pravo navodeći da stečajni upravitelj nema pravo na nagradu za obavljene poslove u stečajnom postupku što je izričito protivno kogentnim odredbama Stečajnog zakona.

S obzirom na navedeno stečajni upravitelj predlaže drugostupanjskom sudu prihvatiti ovu žalbu i preinačiti prvostupanjsko rješenje na način da se stečajnom upravitelju Daniel Deković odredi nagrada u visini od 5.000,00 kn. bruto na teret Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka, alternativno da se prvostupanjsko rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje pred izmijenjenim sucem.

Stečajni upravitelj

Daniel Deković